Азаджи* (*произв. отъ предшествующаго реченія* аза*) — *представитель*: И не знаишъ твоя бѣла Петра Залюбила селските бирачи, Залюбила турски азаджіи. *М. 91.*

Азатъ* (*âzād adj. p. Libre*) пр.—свободный: Айти робино, бѣла Гѫркина, Хайде ти оди, хай крени си го, Азатъ те чинамъ да си го кренишъ. *М. 158.*

Азбафча* (*ср.* албахча*) с. ж. разноцвѣтный садъ: Во азбафча бунаръ вода студена *М. 570.*

Азбуке — азбука: Многоучени-ти ученици, кога излизать на работѫ да учать пакъ всичко, нѣщо отъ азъ-буке, а пъкъ за добро въспытаніе го не пытай. *Л. Д. 1870 р. 147.*

Азбукето—алфавитъ, азбука: Статията на г-на Д. за „Азбукето“ е кратка и неудовлетворителна. *З. 14.* Ей туй, дѣто е като рѫженъ казва са „глаголъ“; дѣто е като лѫжица—„рѫци“; това дѣто е като сѫрпъ—„слово“; туй тарколачестото—„онъ“; а пакъ туй що е като вила—„джя“; а това що прилича на вратнику—„шата“. *Зк. 33.* Какво-то дѣдо попъ го училъ нѣкога да аземрелъ-азъ! училъ та прокопсалъ. *Л. Д. 1870 р. 196.*

Азе Ази Азъ Я Яски Язика—*я съ моей стороны, я самъ, я*: Ази бѣх мъничка, байне, Мама тебе учаше, А ти мама не слушаше. *Д. 25, 66—68.* Ази си нещѫ Стоян джелепин. *ib. 35, 33.* Ази додохъ да заплатѫ Дѣто ми сте вой ковали на юнашка вересия *ib. 40, 110—112.* Кой колко може да дигне, Всяки дома да си иде, Ази щѫ кочия да карам *ib. 19, 129—131.* С китки-ти да ги обавиш До като додѫ и ази. *ib. 19, 28—29.* Безъ мене пари ие струваш, какво-то ази без тебе. *ib. 76—77.* Ази ти хлѣбец поисках. *ib. 21, 32.* Аз не щѫ Цаня да земѫ, Ази щѫ земѫ Стояна. *ib. 47, 8—9.* Ази съм Панчо, джеравка, Джеравка йоще екимжійка. *ib. 27, 11—12.* Ази съм тебе хвалила, И пак щех те похвали, Ала съм чула тъз' дума Че ти си любиш кадънче. *ib. 48, 20—23.* Носи, Тодорко, какво щеш, Се ще' си мене либава, Ази щѫ да ти направѫ. *ib. 47, 28—30.* Той си изпрѣга едина волец, Аче ме впрѣга ази да орѫ, Ази да орѫ до икиндия. *ib. 63, 17—19.* Азе му думамъ и му ся молѫ. *ib. 67, 4. О себѣ чорбаджій:* Снощи си ази отидох, Сред село на кавене-то. *ib. 51, 15—16. Попъ Никола*: Ей та царю ле честити! Е' ми глава, е' ти сабля! Азе три дни да попувамъ, А ти три дни да царувашъ. *М. 63.* Ты земи, либе, Иванчя, Ази щѫ зема Даміанча, Чи й Даміенчо мьничакъ, Чи безъ мама си ни можи. *Ч. 265. Съ оттѣнкомъ русской локуціи „я то“ (при асиндетонѣ противительнаго предложенія)*: Ази ся, Станке, шегувахъ, Беки го (*ти*) хванѫ